

сільськими та міськими районами, а також між розвиненими економіками та країнами, що розвиваються. Таким чином, перед менеджментом підприємства постала необхідність максимально швидко впровадити цифрові технології у комунікаційний процес для забезпечення процесу управління. Це призводить до зміни бізнес моделі підприємства та комунікаційної політики підприємства, яка повинна: забезпечити процес інформування основних клієнтів про продукцію і послуги, які є доступними; систематично нагадувати про діяльність підприємства; формувати та підтримувати позитивний імідж у клієнтів, інвесторів, конкурентів, постачальників, покупців тощо; забезпечувати процес управління своєчасною, актуальною, реальною і достовірною інформацією; формувати ефективні канали передачі інформації між працівниками і менеджментом підприємства; забезпечувати постійну взаємодію підприємства із зовнішніми стейкхолдерами; інформувати суспільство про здобутки підприємства щодо сталих ініціатив; формувати масив даних, які дозволятимуть приймати ефективні управлінські рішення; забезпечення зворотнього зв'язку із основними та потенційними клієнтами.

Всі ці завдання вирішують сучасні цифрові технології, які мають як свої сильні сторони, так і актуалізують загрози в процесі їх використання, що стає суттєвим обмежуючим фактором. Зокрема, ключову роль для комунікаційної політики в умовах діджиталізації відіграє саме людський фактор та компетенції, якими він володіє. Тому перехід до цифрових технологій обумовив необхідність зміни комунікаційної політики підприємства. Адже, дистанційні технології дозволяють компаніям миттєво мобілізувати глобальний досвід... і швидше реагувати на запити клієнтів, надаючи все, від інформації про продукт до продажу та післяпродажної підтримки в цифровому вигляді». Так, запровадження державою в Україні додатку «Дія» дозволило не тільки покращити комунікацію державних органів із громадянами, але і вирішувати низку додаткових завдань. Таким чином, на даному етапі досить гостро стоїть проблема формування ефективної комунікаційної політики на основі електронних комунікацій.

Список використаних джерел

1. Устенко М., А.Руських. Діджиталізація: основа конкурентоспроможності підприємства в реаліях цифрової економіки. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. Випуск № 68. 2019 р. С.181-192.

УДК 657.37

Глебова А.О., к.е.н., доцент; Ольховик О.В., аспірант
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ МОНІТОРИНГУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ТА ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

В умовах глобалізації та діджиталізації інформаційно-аналітичне забезпечення процесу моніторингу відіграє ключову роль. Оскільки всі процеси потребують ґрунтового аналізу та дослідження. Як свідчить практика українських підприємств за останні десятиліття функція контролю дозволяє формувати відповідне інформаційно-аналітичне забезпечення процесу управління. Однак, впровадження проектного підходу у менеджмент на різних рівнях управління та секторах економіки продемонструвало, що моніторинг є слабким місцем українських підприємств. Розвинена функція контролю

дозволяє формувати та реалізовувати окремі етапи проєкту, тоді як моніторинг, який дає відповіді на низку запитань щодо того, що відбувається після завершення проєкту, яка соціальна ефективність його реалізації, які подальші перспективи розвитку. Відповіді на ці запитання забезпечує саме моніторинг. Однією із причин такої ситуації є відсутність єдиного методологічного підходу, що дозволить його ефективно формувати та реалізовувати. Крім цього, досить гостро постає проблема отримання інформації для проведення моніторингу як зовнішніми стейкхолдерами, так і внутрішніми. Тому одним із перспективних напрямів удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення моніторингу є нефінансова звітність, яка набуває стратегічної ролі останні десятиліття. Саме нефінансова звітність дозволяє задовольняти потреби у інформації у зовнішніх стейкхолдерів щодо екологічних, соціальних, економічних аспектів, які відображають реалізацію на практиці цілей сталого розвитку.

Пандемія COVID-19 змусила науковців та практиків переглянути своє відношення та підходи щодо цифрових технологій та інформаційно-аналітичного забезпечення. Зокрема, якщо до пандемії у світі використовувалося два підходи щодо використання нефінансової звітності: обов'язковий та добровільний. Так, наприклад звіт щодо цілей сталого розвитку є добровільним, звіт шодостандартівзвітностісталогорозвитку SASB є обов'язковим тощо. У 2021 році у більшості країн для відображення процесів сталого розвитку, що дозволяє суттєво підвищувати інноваційно-інвестиційну привабливість корпорацій розглядають запровадження обов'язкової нефінансової звітності, яка дозволить вирішити питання інформації взаємодії із стейкхолдерами та формування аналітичного забезпечення процесу моніторингу. Оскільки удосконалення цього процесу дозволить підвищити не тільки якість процесу управління, але і міжнародну співпрацю із зовнішніми стейкхолдерами. Адже, розгортання повномасштабних військових дій в Україні актуалізувало питання не тільки міжнародної співпраці, але і реалізації проєктів відбудови економіки України з міжнародних фондів через реалізацію проєктів, де моніторинг є обов'язковим елементом, що формує інформаційно-аналітичну основу. При цьому в основу розвитку економіки України закладається концепція сталого розвитку, тому нефінансова звітність розглядається як сучасний інструмент, що дозволить суттєво покращити інформаційно-аналітичне забезпечення.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про стратегію сталого розвитку України до 2030 року»
[//https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=332](https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=332)

УДК 657.37

Глебова А.О., к.е.н., доцент; Міллер Ю.І., магістрант
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ SASB ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

В умовах глобальних викликів сучасного етапу розвитку економічних систем, широкого впровадження цифрових технологій у всі сфери життєдіяльності суспільства досить гостро постає проблема формування інформаційно-аналітичного забезпечення процесу взаємодії для всіх стейкхолдерів, а саме у контексті сталого розвитку. Одним із глобальних викликів як для громадян, бізнесу, місцевих органів влади, держави стала пандемія, яка актуалізувала проблеми соціальні проблеми, зокрема задоволення життєвоважливих потреб населення у першій медичній допомозі, продуктах харчуванні